

Rigsdagstidende.

1861.   Forhandlingerne paa Folkethinget.   № 227.

Trettende Session.

54de Møde.

Tirsdagen den 10de December Kl. 1.

(Fortsat)

C. Petersen: Jeg har før her i denne Sal udtrykt mig saaledes: „Landboerne ønske ikke nogen særlig Begunstigelse for sig som Stand betragtet,“ og jeg skal fuldkommen staae ved mine Ord ogsaa i dette Tilfælde. Der- som jeg betragtede det foreliggende Lovforslag, som om det indeholdt en særlig Begunstigelse for Landboerne, vilde jeg ikke alene stemme for de Endringsforslag, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har stillet, men da vilde jeg stemme mod selve Lovforslaget. Det er imidlertid efter min Me- ning ikke rigtig, at betragte Loven fra den Side. Derfor Staten ikke trængte til denne vigtige Industri, som Hesteopdrætningen uregelmæssig er for en Stat som Danmark, ja, saa skulde man lade den hele Sag falde; — jeg giver den ærede Minister meget Ret i, at for at faae almindelige Hovheste behøver man hverken Præmier, Dyrskuer eller Landboforeninger, men det er en ganske anden Sag at faae denne In- dustri saaledes ophjulpet, at man ikke alene i vort eget Land kan erholde de Heste, som be- høves til Armeen, men tillige understøtte en vigtig Indtægtskilde for vort Land, nemlig Heste- udsørfelsen. Vi have af en æret Rigsdagsmand faaet at vide, hvad Præmierne igunden vilde sige, og naar man seer Sagen fra den Side, vil selv den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke kunne nægte mig, at det, som Fordeel betragtet, for

Landboerne ikke har den mindste Betydning at faae 2, 4 eller 6 Rdl. i Præmie for et Dyr; fra den Side betragtet kunde jeg gjerne stemme imod den hele Lov. Men det er min Over- beviisning, som jeg ikke kan fravige, at vist ikke Præmierne, men derimod Dyrskuerne have medvirket ikke saa lidet til Hesteavlens Opkomst her i Danmark. Denne Anskuelse kan jeg ikke fravige, skjøndt jeg aldrig har havt den mind- ste personlige Fordeel deraf; den Fordeel jeg har havt deraf, har alene bestaaet i at være Medlem af en Landboforening og give min Smule Bidrag dertil; men jeg har aldrig været saa heldig at eie et saa fortræffeligt Dyr, at jeg har kunnet tænke mig Muligheden af, at det kunde nytte noget at møde med det for at concurrere til Præmier. For Sa- gens Skyld er det imidlertid min be- stemte Mening, at man ikke skal opgive den nu; at man engang kan komme dertil, er en ganske anden Sag. Naar den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) gjør sig til Talsmand for de smaa Skatteydere, da er det en smuk Opgave, og fra hans Side betragtet er det fuldkommen berettiget, naar Sagen, hvorom der handles, er til Fordeel for en enkelt Stand, men er det Formaal, som er til Fordeel for Staten i Almindelighed, saa er det ikke beret- tiget; thi selv den fattigste Mand kan man da ikke fritage for Bidrag, naar disse ere nødven- dige, hvor gjerne man end vilde; — fra den Side seer jeg Sagen, og derfor ønsker jeg at faae Loven igjennem. Det glæder mig, at de Forslagsstillere, som nærmest sympathisere med Loven, have taget deres Forslag tilbage, og jeg vilde ønske, at de andre meget videre gaende